

עתון רשמי

א' בכסלו תש"ט

ת"ט 35

3 בדצמבר 1948

תוספת א'

עמוד

פקודת הפיצויים לעובדים (תיקון), מס' 17 לשנת תש"ט—1948 65

פקודת הפיצויים לעובדים (תיקון)

מס' 17 לשנת תש"ט—1948

מועצת המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. סעיף 6(1) לפקודת הפיצויים לעובדים, 1947 (שתיקרא להלן „הפקודה העיקרית“) יתוקן על ידי —
  - (א) הוספת המלים „ולקיים את יתר החובות“ בין המלים „לשלם פיצויים“ ובין המלים „בהתאם לתוספת הראשונה“;
  - (ב) ביטול תנאי (א) ומחיקת הסימן „(ב)“.
2. לפקודה העיקרית יתווסף הסעיף הבא אחרי סעיף 17:

<p>ההצהרות על שכר העבודה</p> <p>17 א (1) מעביד שהתקשר עם מבטחים בחוזה אשר לפיו מתחייב בים לפצות את המעביד על חובותיו לפי פקודה זאת, כולן או חלק מהן, חייב למסור למבטחים הצהרה בכתב על שכר העבודה המלא המשתלם בתקופת הביטוח לעובדים שעליהם חל החוזה.</p> <p>(2) ההצהרה בהתאם לסעיף קטן (1) תימסר לא יאוחר מאשר חודש ימים לאחר תום תקופת הביטוח.</p> <p>(3) מעביד שלא מסר הצהרה בהתאם לסעיף קטן (1) או מסר הצהרה אשר לא כללה פרטים מלאים ומדויקים, ייאשם בעבירה ובצאתו חייב בדין יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על מאה לירות.</p> <p>למטרות סעיף זה המושג „מבטחים“ כולל מוסד רפואי מוסמך, כמוגדר בפסקה 3 שבתוספת הראשונה.</p>	<p>הוספת סעיף 17 א</p>
--	------------------------

3. בפסקה 1 שבתוספת הראשונה לפקודה העיקרית, יבואו בכל מקום המלים "שש-עשרה שנה" במקום המלים "ארבע-עשרה שנה".
4. בפסקת משנה 1 (2) (א) שבתוספת הראשונה לפקודה העיקרית יבואו המלים "שבע מאות וחמישים לירות" במקום המלים "מאתיים וחמישים פונטים" והמלים "אלף וחמש מאות לירות" במקום המלים "חמש מאות פונטים".
5. במקום פסקת משנה 1 (2) (ג) שבתוספת הראשונה לפקודה העיקרית תבוא הפסקה הבאה: —
 (ג) מהסכום שיש לשלמו לפי הנאמר לעיל אין לנכות תשלומים שבועיים ששולמו בקשר לאותה חבלה או תשלומים בתוקף הוראות פסקה 3א, אך מותר לנכות כל סכום חד פעמי ששולם לפדיון התשלומים השבועיים".
6. בפסקת משנה 1 (2) (ה) שבתוספת הראשונה לפקודה העיקרית יבואו המלים "לקבורתה ולא יעלה על חמשים לירות" במקום המלים "לטיפול רפואי בו ולקבורתה ולא יעלה על שלשים פונט".
7. פסקת משנה 1 (3) (א) שבתוספת הראשונה לפקודה העיקרית תתוקן כך: —
 (א) במקום המלים "לא יותר משלשה ילדים התלויים לגמרי בהשתכרויותיו" יבואו המלים "ילדים התלויים בשכרו, בין לחלוטין ובין במקצת";
 (ב) במקום המלים "פונט אחד" יבואו המלים "שתי לירות";
 (ג) במקום המלים "לא יושם לב לשברי חדשים" יבואו המלים "ודין חלק של חודש כדין חודש".
8. פסקות משנה 1 (3) (ב) ו-1 (3) (ג) שבתוספת הראשונה לפקודה העיקרית יבוטלו, והסימן "(ב)" יבוא במקום הסימן "(ד)", ברישא של פסקת משנה (ד).
9. פסקת משנה 1 (3) (ד) שבתוספת הראשונה לפקודה העיקרית תתוקן על ידי הוספת המלים "או תשלומים בתוקף הוראות פסקה 3א" בין המלים "תשלום" מים שבועיים כל שהם" ובין המלים "שהיו עשויים להשתלם לעובד".
10. פסקת משנה 2 (1) שבתוספת הראשונה לפקודה העיקרית תתוקן כך: —
 (א) במקום המלים "שני שלישים" יבואו המלים "שלושה רבעים";
 (ב) במקום המלים "שנים עשר החודשים" יבואו המלים "ששה חודשים";
 (ג) במקום המלים "ארבעה פונטים" יבואו המלים "שמונה לירות";
 (ד) במקום התנאי המגביל יבוא הקטע הבא: "אם התשלום השבועי כשהוא מחושב כדלעיל הוא קטן מחמש לירות, יהיו הפיצויים לפי פקודה זו תשלום שבועי בסכום השווה לשכר השבועי הממוצע, לפי הקבוע לעיל, בתנאי שלא יעלה על חמש לירות".
11. במקום פסקת משנה 2 (2) שבתוספת הראשונה לפקודה העיקרית תבוא פסקת המשנה הבאה: —
 (2) במקרה שחבלה גורמת אי כושר עבודה חלקי, ישולם תשלום שבועי כל ימי אי כושר העבודה החלקי של העובד, בסכום שלא למעלה מן ההפרש

תיקון פסקה 1
בתוספת הראשונה

תיקון פסקת
משנה 1 (2) (א)
בתוספת הראשונה

תיקון פסקת
משנה 1 (2) (ג)
בתוספת הראשונה

תיקון פסקת
משנה 1 (2) (ה)
בתוספת הראשונה

תיקון פסקת
משנה 1 (3) (א)
בתוספת הראשונה

ביטול פסקות
משנה 1 (3) (ב)
ו-1 (3) (ג)
בתוספת הראשונה

תיקון פסקת
משנה 1 (3) (ד)
בתוספת הראשונה

תיקון פסקת
משנה 2 (1)
בתוספת הראשונה

תיקון פסקת
משנה 2 (2)
בתוספת הראשונה

המלא שבין שכרו השבועי הממוצע לפני החבלה, לפי הקבוע בפסקת משנה (1) ובין השכר השבועי הממוצע שהעובד משתכר או שיש ביכולתו להשתכר אחרי החבלה, ולא פחות משלושה רבעים של אותו הפרש, הכל לפי מסיבות הענין; תשלום שבועי זה לא יעלה על התשלום השבועי במקרה של אי מושר עבודה מלא.

12. בפסקת משנה 3 (1) (א) וכן בפסקת משנה 12 (2) שבתוספת הראשונה לפקודה העיקרית יבואו בכל מקום המלים „ששה חדשים“ במקום המלים „שנים עשר חדשים“.
13. בתוספת הראשונה לפקודה העיקרית תתווסף הפסקה הבאה אחרי פסקה 3:
- עורה 3 א (1) נגרמה לעובד חבלת גוף בתאונה הנובעת מן העבודה וטיפול רפואי ובמהלך העבודה והחבלה מצריכה את העברתו של העובד למקום מגוריו, או לרופא או לבית חולים, יספק המעביד מיד, על חשבונו, את אמצעי התחבורה הדרושים, ואם לא סיפק, ישלם מיד לפי דרישה את הוצאות ההעברה שהוציא העובד או האדם שפעל למענו.
- (2) נוסף לפיצויים שיש לשלם לפי פסקות 1 ו-2, ישלם המעביד לאדם שלו משתלמים הפיצויים, את ההוצאות שנגרמו לעובד בקשר לעזרה וטיפול רפואי, לרבות עזרה כירורגית, אישפוז ורפואות עד לסכום של מאה וחמשים לירות. המנהל רשאי, לאחר חוות דעת מאת פוסק רפואי מוסכם על ידי העובד והמעביד, ובאין הסכם, מאת פוסק רפואי שימונה על ידי המנהל, להגדיל את הסכום שיש לשלמו לפי פסקת משנה זאת עד לסכום של מאתיים וחמשים לירות.
- (3) המעביד יספק על חשבונו אבזרים כירורגיים ואברים מלאכותיים הנחוצים לעובד עקב החבלה, ויחדשם מזמן לזמן לפי הצורך.
- (4) כל חילוקי דעות בדבר הצורך בעזרה רפואית לרבות עזרה כירורגית, אישפוז ורפואות, בין שכבר הוגשה ובין שעומדים להגישה, או בדבר הצורך באבזר כירורגי או אבר מלאכותי או בדבר חידושו יימסרו להחלטת פוסק רפואי בהתאם להוראות פסקת משנה (2); הפוסק הרפואי רשאי לקבוע בהחלטתו זמן לקיומה.
- (5) (א) החלטת פוסק רפואי בענינים המפורטים בפסקות משנה (2) ו-(3) תהיה סופית, אולם אם אחד מבעלי הדין ראה את עצמו מקופח בהחלטת הפוסק הרפואי, רשאי הוא להגיש, תוך 14 יום מיום שנמסר לו העתק ההחלטה, בקשה למנהל להעביר את הענין לוועדה של שלושה פוסקים רפואיים שתמונה על ידי המנהל; המנהל יעביר את הבקשה לוועדה והחלטתה ברוב דעות תהיה סופית.

תיכון פסקות

משנה (1) 3 (א)

ר"2 (2)

בתוספת הראשונה

תוספת פסקה 3 א

בתוספת הראשונה

(ב) לא קיים המעביד את ההחלטה תוך הזמן שקבע לו הפוסק הרפואי, יהיה העובד רשאי להוציא את הסכומים הדרושים לקיום ההחלטה שהוצאתם אושרה על ידי הפוסק הרפואי.

(ג) הוראות פסקה 12 שבתוספת השניה בדבר רישום פסק דין של בוררים, כוחן יפה לגבי רישום החלטת פוסק רפואי לפי פסקה זאת, ולאחר שהחלטת הפוסק הרפואי נרשמה על ידי המנהל, אפשר יהיה לגבות כל סכום בדרך שגובים סכום המגיע בתור פיצויים על סמך הסכם או פסק דין של בוררים שנרשם על ידי המנהל.

(ד) הוראות פסקות משנה (ב) ו-(ג) בדבר החלטת פוסק רפואי, כוחן יפה גם ביחס להחלטות ועדה של שלושה פוסקים רפואיים הפועלת בתוקף פסקת משנה (א).

(6) השר רשאי, לאחר התייעצות עם שר הבריאות ועם מוסד דות רפואיים ציבוריים, להתקין תקנות בדבר תעריף העזרה והטיפול הרפואי לרבות עזרה כירורגית ואישפוז, בקשר לחבלות גוף בתאונה הנובעת מן העבודה ובמהלך העבודה.

משהתקין השר תקנות בהתאם לפסקת משנת זאת ופרסמן בעתון הרשמי, יהיה התעריף שייקבע בהן חובה על כל מוסד רפואי ועל כל רופא. תשלומי המעביד לפי פסקת משנה (2) יהיו רק לפי אותו התעריף ועובד שישלם למוסד רפואי או לרופא סכום העולה על הקבוע בתעריף, יהיה רשאי לגבותו חזרה בכל עת.

(7) (א) מעביד רשאי לבוא לידי הסכם מאושר עם מוסד רפואי מוסמך שלפיו יקבל על עצמו המוסד הרפואי המוסמך את כל החובות המוטלות על המעביד לפי פסקה זאת.

(ב) כל עוד מעביד ממלא אחרי תנאי הסכם כזה ומקיים כל הדרוש לשמירת תקפו, חובותיו וזכויותיו לפי פסקה זאת עוברות למוסד הרפואי המוסמך.

(8) למטרות פסקה זאת:

„מוסד רפואי מוסמך“ פירושו מוסד שהשר הסמיכו למטרת פקודה זו על ידי פרסום הודעה בעתון הרשמי לאחר התייעצות עם שר הבריאות, ולאחר שנוכח כי יש בכוחו של המוסד הרפואי לעמוד בהתחייבויות שקיבל על עצמו בקשר לפקודה.

„הסכם מאושר“ פירושו הסכם בין מעביד ובין מוסד רפואי מוסמך שאושר במיוחד על ידי השר או נערך לפי טופס שנקבע ע"י השר ופורסם בעתון הרשמי.

14. (א) אם חבלה אירעה לפני שניתן תוקף לפקודה זו, אך סכום הפיצויים לפי הפקודה העיקרית לא נקבע סופית ביום שניתן תוקף לפקודה זו — ייקבע סכום הפיצויים החד-פעמי ותוספת הילדים, במקרה של מות העובד, כאילו היתה פקודה זו בתקפה ביום החבלה.
- (ב) אם ביום שניתן תוקף לפקודה זאת נמצא עובד זכאי, בהתאם להוראות הפקודה העיקרית, לתשלום שבועי בעד אי כושר עבודה בקשר לחבלה שאירעה לפני שניתן תוקף לפקודה זאת, יהיה העובד זכאי לקבל, בעד כל שבוע שלאחר הינתן תוקף לפקודה זאת, תשלומים שבועיים לפי הוראות פקודה זאת.
15. פקודה זאת תפורש בסמיכות לפקודה העיקרית ; פירושים בפקודה זאת "השר" פירושו שר העבודה והבינוי.
16. פקודה זאת תיכנס לתקפה ביום י"ח בכסלו תש"ט (20 בדצמבר 1948), תחילת תוקף
17. פקודה זאת תיקרא בשם "פקודת הפיצויים לעובדים (תיקון), תש"ט—1948". שם
- ל' בחשוון תש"ט (2 בדצמבר 1948)

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

מרדכי בנטוב
שר העבודה והבינוי

פליכס רוזנבליט
שר המשפטים

